

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

BRAVO BRAVO!

Een blijspel in vijf bedrijven

1880
door

Werner van Branteghem

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2018
Nr.3456

PERSONAGES

(5 dames – 6 heren)

WERNER BRANDT, voorzitter en auteur van het toneelstuk (*beetje zenuwachtig*) :

JAN VERMEYDEN, de regisseur (*beetje onzeker*) :

GINO BARVOETS, vedette/acteur 1 (*beetje vedette*) :

STAF CODDE, vedette/acteur 2 (*beetje getrouwd met Karina*) :

SVEN DEGROOTE, vedette/acteur 3 (*beetje vedette*) :

KARINA WOLVINA, vedette/actrice 1 (*beetje gehuwd met Staf*) :

KRIS BOTERBLOMME, vedette/actrice 2 (*beetje geil*) :

JEANINE DEPAUS, actrice 3 (*beetje vreemde eend*) :

EMMA LIPPE, souffleuse (*beetje bazig type*) :

BERTEN DEKOCK, decorman (*beetje stotterend*) :

MARINA SMOUTY, (*beetje naaister*) :

DECOR

Dokterskabinet met links (*jardin*) bureau, midden ligzetel, rechts (*cour*) twee (bar)stoelen.

SYNOPSIS

Eerste bedrijf

De voorzitter van toneelvereniging “De vedetten” plant de wereldpremière van zijn zelfgeschreven horrorstuk “Miserie Miserie.” Een gastregisseur krijgt de taak om de rollen van dit stuk te verdelen want er is een groot probleem: er zijn slechts twee hoofdrollen en twee figuranten voor zes kandidaat-hoofdrolspelers. Wie geen rol heeft helpt met decor, de bar, wc enz.... De gevreesde tweestrijd voor de hoofdrol is er maar de regisseur maakt uiteindelijk toch zijn keuze na enkele gelukke en mislukte audities. De cast en ploeg zijn nu klaar voor “Miserie Miserie” - en dat mag je gerust letterlijk nemen.

Tweede bedrijf

Iedereen, van acteur tot wc-madam, vervult al of niet enthousiast zijn taak. Hoofdactrice Karina en figurant Staf vormen in het echte leven een koppel. Valse insinuaties over ontrouw doen hen in ruzie vallen. De hoofdacteur krijgt zelfs een harde klop met een fles Spa op zijn hoofd. Resultaat: het koppel doet niet meer mee en dit nog voor de eerste repetitie is begonnen . Dus inderdaad: opnieuw toekennen van de vrouwelijke hoofdrol en een mannelijke figurant.

Derde bedrijf

Repetitie van het horrorstuk “Miserie Miserie”.

Patiënte heeft een groot probleem. Ze heeft nachtmerries en wordt hierdoor helemaal bezweet wakker. De psychiater past hypnose toe, ze valt in een diepe slaap. Dan gaat plots de bel van de voordeur. Dokter terug met haar doofstomme echtgenoot maar ze vinden haar niet meer. Misschien is ze al slaapwandeland terug naar huis en de echtgenoot vertrekt. Plots komt ze uit een kamer en ligt terug in de zetel en de dokter wil net als Dracula in haar nek te bijten. Maar haar man is daar plots terug.

Alweer een harde slag met een fles Spa.... en nieuwe verdeling van de rollen.

Pauze

Vierde bedrijf

Regisseur en schrijver verdelen noodgedwongen opnieuw de hoofd- en figurantenrollen. Iedereen denkt nu eindelijk de hoofdrol te hebben. De regisseur is jarig en wordt verwend met bloemen en bubbels maar die verwennerij kan niet lang duren..... Zeg maar het duurt tot de rollen worden bekendgemaakt. Iedereen drinkt een glaasje bubbels met de jarige regisseur. We bedoelen degenen die nog niet woedend naar huis zijn gegaan.

VIJFDE BEDRIJF

Decorman en souffleuse roepen alle “vedetten” samen en spellen ze eens de les over vriendschap en echte liefde voor toneel. Eindelijk première en wat zien we: vriendschap overwint en zo wordt het stuk, dankzij enkele - ahum - kleine aanpassingen achter de rug van de auteur en regisseur gespeeld door “De vedetten”! Begroeting en voorstelling stuk volgend jaar: een monoloog! Euh... door wie gespeeld...?

EERSTE BEDRIJF

(De zetel staat nog niet echt op zijn plaats. Sven komt op de scène en begint nogal in overacting tekst uit een vorig stuk (Boeing Boeing) te spelen.)

SVEN : Mensen, mensen het is niet te geloven. Ik weet het Bernard is mijn beste vriend maar teveel is teveel. Hoe durft hij te vrijen met drie vrouwen tegelijk. Ik weet het: ze gaan graag van de grond, het zijn tenslotte alle drie stewardessen op een Boeing. Maar wat heeft hij dat ik niet heb of liever wat heb ik dat hij niet heeft. De vrouwen vallen als vliegen voor hem, hij is precies een vliegvanger maar of ze ooit blijven plakken dat is de vraag.

(Jeanine komt op en gaat ook in overacting.)

JEANINE : Ah, je bent er Robert. Is mijn lief schatje, mijn poezewoefke, Bernard hier soms?

SVEN : Verdorie zijn lief is daar en er zitten nog twee van die sexy stewardessen, zo heet als een kanon, hiernaast in een kamer te wachten. Gelukkig hebben we nog een derde kamer in reserve.

JEANINE : Je kijkt zo verrast, is er een probleem?

SVEN : Eén probleem.... euh neen *ik* heb geen probleem. Wat doe jij hier? Je Boeing landt toch pas binnen een uur?

JEANINE : Schatje, treinen zijn net als vrouwen: ze zijn soms overtijd. Maar een vliegtuig is soms te vroeg zeker een Boeing”

SVEN : Een Boeing...

JEANINE : Boeing, ja.

(Berten, de decorman, Emma de souffleuse en Marina de kledster op met paravent en plaatsen die aan de linkerkant.)

BERTEN : Mamamadam je bent over tijd. Dat stuk hebben ze hier vroeger al gespeeld.

EMMA : Ik heb het al zesendertig maal gesouffleerd. Geloof me, ik kan het van achter

naar voor en van voor naar achter opzeggen en dat zonder boek.

BERTEN : Dat is dan ook een scho scho mooi stuk net als “B&B Stille rust”.

MARINA : Tja, welke groep speelde dat nog niet.

SVEN : Toch vreemd... toen ik hier op de scène kwam had ik plots een flashback.

Alle teksten van dat stuk kwamen zomaar terug in mijn hoofd en ik moet bekennen, ik ben nog geen woord vergeten. En wat zie ik, ik ben blijkbaar niet alleen want plots had ik een tegenspeelster en dan nog iemand die ik niet ken.

JEANINE : Sorry, maar ik kon het niet nalaten om een stukje toneel mee te spelen.

Mag ik me even voorstellen? Ik ben Jeannine Depaus en ik kom voor de auditie.

SVEN : Aangenaam. Ik ben Sven Degroote, zeg maar de hoofdacteur hier bij toneelgroep “De vedetten”. Jij wordt dus, als je door de auditie geraakt natuurlijk, mijn medespeelster in ons volgende stuk.

BERTEN : Mememeneer de hoofdacteur van de vedetten als het niet teteteveel gevraagd is en zeker niet bebebeneden uw standing zou je eens willen helpen met die zetel want Emma heeft de kramp in haar keukeu...

EMMA : ...kuiten

SVEN : Een momentje Berten. Mevrouw Bisschop...

JEANINE : Het is mevrouw Depaus? maar zeg gerust mevrouw Jeanine.

SVEN : Mevrouw Jeanine, mag ik deze toffe mensen eerst even voorstellen.

Dit is Berten Decock onze decorman, Emma Lippe de souffleuse en Marina Smouty, verantwoordelijke kledij en maquillage.

JEANINE : Aangenaam meneer Decock, mevrouw Lippe en mevrouw Smouty.

Ik zeg altijd: wat zou een acteur toch doen zonder decormannen, kledsters en vooral zonder een souffleuse.

EMMA : Zonder souffleuse zou je soms als acteur op de scène met de mond vol tanden staan. Zeg maar als een doofstomme zonder papier met diarree op het wc.

SVEN : Gelukkig is Berten geen souffleur want met zijn stamelen zouden we onze vergeten zin pas na pakweg tien minuten horen.

BERTEN : Za za zal het nog voor vandaag zijn of moet ik alleen die baba...zetel versleuren.

(Beide mannen verplaatsen de zetel een beetje naar rechts.)

JEANINE : Zijn er veel kandidaten voor het nieuwe stuk dat jullie spelen? Hoe was de titel ook weer?

SVEN + BERTEN : “Miserie Miserie”.

MARINA : Ik weet het niet maar kijk, onze voorzitter Werner Brandt is daar. Je kan misschien eens vragen of er nog kandidaten zijn voor de audities.

WERNER : *(op)* Aha de sterke sexy mannen zijn in actie en de vrouwen staan in bewondering voor al dat mannelijk schoon. Zet hem ietsje meer in het midden gasten. *(toont waar zetel precies moet staan)*

EMMA : De voorzitter heeft weer een poëtische opwelling. Dat gebeurt vooral als hij mannen ziet. Versta je het? Hoe zou ik het zeggen..... thuis zit er niets in zijn kast, alles is er uit.

JEANINE : Waar hangt hij dan zijn kleren?

MARINE : Je verstaat het dus niet.

WERNER : Emma, wil je even nazien of de bar aangevuld is voor straks?

BERTEN : Ik zal dat wel doedoedoen, voorzitter.

EMMA : We zullen het samen doen Berten, dat is veiliger voor de voorvoorvoorraad.

MARINA : Ik ga naaien. Ik doe dat graag, dat is tijdens de dag maar vooral 's nachts mijn grote passie.

(Berten, Emma en Marina af.)

WERNER : Sven, je bent wel vroeg op post voor de audities van mijn nieuw stuk. En wie is die charmante mevrouw als ik vragen mag?

JEANINE : Ik ben Jeannine Depaus, meneer de voorzitter. Ik had gelezen dat jullie audities doen voor een nieuw stuk dat u geschreven hebt. Ik zie dat wel zitten, zo'n wereldpremière.

WERNER : Fantastisch. Ik zou zeggen: welkom op de auditie bij “De vedetten”.

SVEN : Voorzitter, we vragen ons af in de groep, zeg maar onder de vedetten, waarom wij eigenlijk nog een auditie moeten doen? Je kent ons toch al jaaaren en vooral mijn ongelooflijk talent. Iedere voorstelling krijg ik zeker vier maal een open doek en bij het groeten een staande ovatie, dus waarom moet ik nog auditie doen?

WERNER : Dat weet ik inderdaad Svenneke, maar de keuze wie dit jaar een rol krijgt laten we deze keer over aan de nieuwe regisseur. Hij kent jullie nog niet, dus daarom doen we een auditie.

SVEN : Hoezo? Doe jij de regie niet? Wie is die gastregisseur als ik vragen mag?

WERNER : We hebben een schitterende en vooral knappe gastregisseur in huis kunnen halen. Niet goedkoop maar een groot talent. Zijn naam is Jan Vermeyden.

JEANINE : Jan Vermeyden? Maar die ken ik nog van vroeger, toen ik speelde bij de groep “Beter op dan tussen de planken”. Inderdaad een toffe regisseur, rustig, beheerst, niet zenuwachtig en vooral met een luisterend oor voor de privé problemen van de spelers. Zeg maar ‘de biechtvader van het toneel’.

WERNER : Ik stel voor dat jullie even in de bar iets gaan drinken, want straks is de regisseur hier en ik wil hem even onder vier ogen spreken.

SVEN : Kwestie van elkaar intiem beter te leren kennen zeker. Hahahaha... grapje!

(Jeannine en Sven af.)

WERNER : Beste mensen, gelukkig moet ik als voorzitter de rollen niet verdelen want ze zijn dit jaar erg beperkt. Geloof me, dat wordt hier een zeer delicate beslissing. Daarom heeft het bestuur beslist dat we niets beslissen maar de beslissing laten beslissen door de regisseur die mag beslissen en geloof me, dat is een verstandige beslissing die we beslist hebben.

(Regisseur, Jan Vermeyden, op.)

Ah, daar is onze regisseur. Amai, wat een knappe gast!

JAN : Sorry voorzitter dat ik een beetje te laat ben. Als regisseur ben ik dat nochtans nooit, allez hoogstens af en toe eens een half uurtje.

WERNER : Geen probleem Jan. Ik mag toch ‘Jan’ zeggen nietwaar?

JAN : Natuurlijk meneer Brandt.

WERNER : Zeg maar Werner.

JAN : Dit is dus de zaal waar de wereldpremière van uw nieuwe stuk “Miserie, miserie” is gepland?

WERNER : Inderdaad. Hier repeteren en spelen we ieder jaar één stuk dat ik zelf schrijf.

JAN : Amai je moet wel heel veel fantasie hebben.

WERNER : Je zou eens moeten weten Jantje. Hihihihhi. Kom, zet je even bij mij.

(Beiden gaan op de barkrukken (rechts) zitten.)

JAN : Zijn het humoristische stukken of eerder drama's die je schrijft, zeg maar scènes uit het dagelijks leven?

WERNER : De mensen eens goed laten lachen is mijn opzet, maar dit jaar wil ik ze ook eens goed laten verschieten. "Miserie miserie" is dus een horror toneelstuk dat om te lachen is. Dit jaar wordt het dus lachen met de mond en intussen thrillen met de kont. Hahahahaha.

JAN : Toen je me vroeg om een nieuw stuk te regisseren bij "De vedetten" zag ik dat direct zitten, alhoewel ik de groep helemaal nog niet ken. Ik ben dus erg benieuwd naar het plaatselijke talent.

WERNER : Wel, ik heb op de scène een paar decorelementen laten installeren voor de auditie. Zo is iedereen een beetje in de sfeer van het stuk.

JAN : Hoeveel mensen moet ik selecteren voor een rol voorzitter? Acht, tien of meer?

WERNER : Dat is het grote probleem, Jan. Er zijn maar twee hoofdrollen plus nog twee kleine figurantenrolletjes maar we hebben drie mannen en drie vrouwen die de hoofdrol willen.

JAN : Een momentje, je leden weten dus nu al dat er maar twee hoofdrollen zijn dit jaar. En ik moet beslissen wie ze krijgt? Oeps, dat zal niet gemakkelijk zijn.

WERNER : Inderdaad. We hebben met het bestuur beslist dat, wat deze beslissing betreft, jij dat best beslist zodat wij die beslissing niet hoeven te beslissen.

BERTEN : *(Komt binnen.)* Ze zijn allemaal in de bababaaar en vragen hoe het zit met uw audi audi

JAN : Sorry maar ik heb geen Audi; ik rijd met een BMW.

BERTEN : Audi.. auditie, pipo!

JAN : Sorry, ik dacht dat je naar mijn auto vroeg.

WERNER : Laat de eerste twee kandidaten maar komen Bertje.....

(Kris Boterblomme en Gino Barvoets zijn er echter al. Kris direct nogal lieflijk bij de regisseur en trekt hem van zijn stoel en loodst hem naar het midden.)

KRIS : Kijk eens hier, onze nieuwe regisseur is er al. *(drie kusjes)*. Ik ben Kris Boterblomme, maar zeg gerust Krisje hoor schatje. Ik zou zeggen welkom bij toneelgroep “De vedetten”, het team waar dat ik de hoofdactrice van ben. In alle bescheidenheid natuurlijk, je kent me hé voorzitter. En hoe heet die knappe gast?

WERNER : Jan Vermeyden.

KRIS : Jantje Vermeyden? Die naam heb ik nog gehoord. Wacht eens... nu weet ik het! Was jij niet de huisregisseur van toneelgroep “De volle zaal”?

JAN : Nee, niet de huisregisseur. Ik heb daar wel eens één stuk geregisseerd : “Comme chez moi”

WERNER : En dit is dan, beste Jan, onze Gino Barvoets die ook al jaren lid is van “De vedetten”.

GINO : Zeg maar de vedette van “De vedetten”.

JAN : Hahaha... Meneer Barvoets is een echte grapjas, ‘de vedette van de vedetten’.

GINO : Pardon, dat was wel geen grap hoor.

JAN : Oh pardon, meneer de vedette van de vedetten.

KRIS : Schatje, als je ons zo ziet staan is je keuze toch vlug gemaakt wie die twee hoofdrollen zullen krijgen. Zet onze namen maar alvast op de affiche, voorzitter. “Miserie miserie” met Kris Boterblomme en Gino Barvoets

GINO : Ik zou zeggen bedankt voor de selectie en tot op de eerste repetitie. Kom Kris, we gaan de groep verwittigen dat wij de hoofdrollen hebben. Ze kunnen allemaal naar huis tv gaan kijken.

JAN : Een momentje, dat heb ik wel nog niet beslist hoor. Ik ken jullie talenten eigenlijk nog niet dus jullie kiezen uit alle kandidaten is nu nog niet mogelijk.

KRIS : Geen probleem schatje, we zullen u eens een demonstratie geven van ons talent. Wat denk je van een eigen moderne en humoristische versie van de klassieker der klassiekers: “Romeo en Julia”. Zie je dat zitten, Gino?

GINO : Geen probleem. Natuurlijk zie ik dat zitten. Willen jullie ook gaan zitten alstublieft.

(Jan en Werner gaan in de zetel zitten. Gino op zijn knieën voor Kris en speelt met veel overacting.)

Ooh Julia...

KRIS : Ooooh Romeo...

GINO : Ooooh Julia...

KRIS : Ooooooh Romeo...

GINO : Ooohhhh....

KRIS : Ja het is al goed, begin maar.

GINO : Zie je me graag, Julia.

KRIS : Liever dan blind zijn. Van een domme vraag gesproken. Natuurlijk Romeo.
En zie jij me graag?

GINO : Waarom zit ik hier anders op mijn knieën denk je? Om aardappels te planten misschien. Wil je met me trouwen, ooh Julia?

KRIS : Alweer een domme vraag. Jaaa natuurlijk... oohh Romeo, maar er is een klein probleem. We mogen niet van de familie.

GINO : Wat nu Nu zit ik hier op mijn knieën.

KRIS : Wel, plant dan intussen uw aardappelen, ooh Romeo.

GINO : Ooohhhh Julia...

KRIS : Ooooooh Romeo Pas op!

(Op dit moment stormen Karina en Staf in paniek de scène op. Botsing Karina met Gino die op zijn buik valt; Staf valt in de armen van Kris.)

KARINA : Moord.... Mensen help me.... Moord... Verschrikkelijk..... Help me...

STAF : Vlucht mensen... Kruip achter de zetel.... Verschrikkelijk.... Vlug, haast je.

KARINA : Bel de politie.... het leger..... mijn schoonmoeder...

(Iedereen kruipt achter de zetel en kijkt angstig over de rugleuning. Even stilte en bang afwachten.)

Is hij daar? Waar is hij? Is hij weg?

WERNER : Wie bedoel je?

KARINA : Ssstttt alstublieft voorzitter, wees stil!

JAN : Wat is er gebeurd?

STAF : Blijf hier, ik ga eens kijken. Blijf vooral rustig en hou alsjeblieft je mond of we zijn eraan.

GINO : Ik heb nog niets gezegd.

(Staf gaat voorzichtig gluren zijkant scène.)

KARINA : Voorzichtig hé Stafke. Is de kust veilig?

STAF : Stomme vraag Karina. We zitten hier kilometers van de zee, hoe kan ik dan weten of de kust veilig is?

KARINA : Mijn hart klopt aan honderd per uur. *(tegen Jan)* Voel eens meneer.

JAN : Danke... danke... Straks misschien.

KRIS : Je mag bij mij straks ook eens voelen, Jantje.

STAF : Ik geloof dat het oké is. Kom maar tevoorschijn.

KARINA : Heel zeker Stafke? Het is toch echt veilig hé?

(Iedereen komt van achter de zetel.)

WERNER : Wat is er gebeurd? Jullie zijn zo in paniek?

JAN : En vooral, wie zijn jullie als ik vragen mag?

KARINA : Ik ben Karina Wolvina en dat is mijn man Staf Codde. We zijn acteurs bij "De vedetten".

JAN : Aangename kennismaking. Maar zeg eens, waarom die paniek? Zoiets heb ik nog nooit op een scène gezien. En geloof me, ik heb al veel paniek op een scène gezien, vooral als er een zijn tekst kwijt is.

KARINA : *(theatraal en in mimestijl)* Wel, Stafke en ik gingen naar de kleedkamers om ons klaar te maken voor de auditie. Het was er donker, er hing een mysterieuze sfeer, zeg maar een doodse stilte. In de verte hoorde ik een wolf huilen...

STAF : Euh... het was een poedel denk ik, Wolvina.

KARINA : Hou je mond Staf!

STAF : We zijn dus al jaaaaren getrouwd zoals je hoort.

KARINA : Op de tast zocht ik de lichtsakelaar in de kleedkamer maar helaas, die vond ik niet. Ik tastte verder in het duister en plots Wat voelde ik...

STAF : (*Handen vooraan broek*) Dat wil je niet weten, mensen. Ga verder, Karinatje.

KARINA : Het was Stafke. Die stond angstig tegen de muur geplakt. Plots ging het licht zomaar aan.

STAF : Ik had de sakelaar gevonden.

KARINA : Maar nu komt het, mensen. Wat zag ik? Een gemaskerde man, een dief in de kleedkamer. Ik zei: 'Staf, pak hem; hou hem tegen'.

STAF : Een gast van ongeveer twee meter groot en honderdtwintig kilo. Hou dat maar eens tegen. Maar je kent me, ik sprong in doodsangst maar moedig voor hem en versperde zo het deurgat maar...

KARINA : Dat monster had een revolver - of was het een 'kalashkirinikof'? Hij zou ons zeker vermoorden.

STAF : Wat deed ik?... Ik vluchtte dus moedig naar buiten...

KARINA : Maar ik kon niet naar buiten want die gast met zijn honderdtwintig kilo stond nu in het deurgat. Dat monster staarde met indringende, zeg maar met zijn hete bloeddoorlopen, naar me en ik besepte op dat moment.... Yes... die gaat me verkrachten.

STAF : Intussen, toen ik wat bekomen was, keerde ik terug want mijn lief vrouwtje was in gevaar en ik dacht.... in een zwak moment ik... haar held....de man van haar dromen ik zal ze redden.

KARINA : Wat moest ik intussen doen? Hij zou me zeker verkrachten... Ik wist geen raad met mezelf.

STAF : Ik kwam voorzichtig de kleedkamer binnen en wat zag ik? Mijn vrouwtje lag op de grond met haar benen omhoog en open maar er was geen gangster meer te zien.

KARINA : De inbreker was direct, toen hij me zag liggen met mijn benen open uit de kleedkamer gevlucht. Hij had verdorie zelfs geen tijd gehad om me te verkrachten.

STAF : We zijn dan maar naar hier gerend om hulp.

WERNER : Niet te geloven, wat een drama! Gelukkig zijn jullie niet gekwetst -of nog erger- verkracht!

JAN : Voorzitter, je zou nu best de politie bellen. Misschien zit die inbreker nog in de zaal of ergens achter de coulissen.

KARINA : Ik denk het niet meneer euh.... U bent toch de nieuwe regisseur, vermoed ik.

JAN : Inderdaad, ik ben Jan Vermeijden, aangenaam. Hoe is de naam?

KARINA : Karina Wolvina.

KRIS : Zet je een beetje in de zetel Karina zodat je wat rustiger wordt. Jij ook Stafke, zet je naast je vrouwtje.

GINO : Willen jullie een kopje koffie of iets sterker?

STAF : Voor mij een gin-tonic; veel gin geen tonic.

(Berten, Emma en Marina komen op de scène.)

EMMA : En Karina, is het gelukt?

BERTEN : Hebben jullie nu de hoofoofdrol?

MARINA : *(met lintmeter)* En kan ik nu je maten nemen voor dat kleedje?

WERNER : Pardon, wat bedoel je met: ‘Karina is het gelukt’? Zeg eens, wat betekent dat, gasten?

KARINA : Hahahahaha... Zeg nog eens dat wij die hoofdrol niet verdienen in je nieuw horror toneelstuk . Jullie zijn er pardoes ingelopen hé. Byebye auditie voor ons.

STAF : De hoofdrollen zijn inderdaad binnen schat. Ik zie de affiche al : “Miserie miserie” met Karina Wolvina en Staf Codde.

JAN : Dat verhaal over die inbreker en die verkrachter was dus fake?! Toegegeven, we zijn er allemaal ingelopen. Proficiat, echt waar.

GINO : Een momentje....!?! Allemaal ingelopen, zeg je? Dan mag je mij daar niet bij rekenen hoor regisseur.

KRIS : En mij zeker niet! Het was zelfs heel slecht geacteerd en vooral erg ongeloofwaardig. Stel je voor: Karina op haar rug met haar benen open en klaar om verkracht te worden... Wie gelooft zoiets of nog beter, wie zou zoiets doen!

BERTEN : Bwa, ik zie dat wewewel zitten...

EMMA : Terug achter de coulissen Berten en rap. Wat zeg je: ‘ik zie dat wel zitten’? Hoe

lang is het thuis al geleden? veertien dagen... drie weken?

(Berten en Emma af.)

GINO : Zeg eens regisseur, mogen we verder doen met onze auditie van Romeo en Julia?

KRIS : Ja alstublieft, want we waren nog maar pakweg één bladzijde ver en de finale wordt fantastisch. Echt iets om nooit te vergeten.

JAN : Het is al goed, ga maar verder met jullie voorstelling.

WERNER : Wil iedereen nu gaan zitten en vooral de mensen niet meer storen in hun concentratie tijdens de auditie.

MARINA : Oeps! Dan zal ik best nog maar geen maten nemen zeker, als je nog niet weet wie de hoofdrol krijgt? *(af.)*

(Iedereen neemt in en achter de zetel plaats. Gino gaat terug op zijn knie voor Kris zitten.)

GINO : Ooh Julia...

KRIS : Oooh Romeo...

GINO : Ooooh Julia...

KRIS : Oooooh Romeo...

GINO : Ooohhhh...

KRIS : Ja het is al goed, begin maar.

GINO : Zie je me graag, Julia?

KRIS : Van een domme vraag gesproken. Natuurlijk Romeo. En zie jij me graag ?

GINO : Waarom zit ik hier op mijn knieën, denk je? Om aardappels te planten misschien? Wil je met me trouwen, ooh Julia?

KRIS : Alweer een domme vraag. Jaaa natuurlijk... ooh Romeo, maar er is een klein probleem. We mogen niet van de familie.

GINO : Wat nu.... Nu zit ik hier op mijn knieën.

KRIS : Wel, plant dan uw aardappelen, ooh Romeo.

GINO : Ooohhhh Julia...

KRIS : Oooooh Romeo Pas op!

(Op dit moment stormen Jeannine en Sven in paniek de scène op. Botsing Jeanine met Gino die nogmaals op zijn buik valt; Sven valt in de armen van Kris.)

JEANINE : Moord.... Mensen help me.... Moord... Verschrikkelijk.....Help me...

SVEN : Vlucht mensen... Kruip achter de zetel.... Verschrikkelijk.... Vlug, haast je.

JEANINE : Bel de politie..... het leger.... mijn schoonmoeder

KARINA : Zeg dat het niet waar is!

WERNER : Wat is er gebeurd?

JEANINE : *(theatraal en in mimestijl)* Wel, Sven en ik gingen naar de kleedkamers om ons klaar te maken voor de auditie. Het was er donker, er hing een mysterieuze sfeer, zeg maar een doodse stilte. In de verte hoorde ik een wolf huilen...

SVEN : Niet overdrijven hé Jeanine. Het was een chihuahua.

JEANINE : Plots ging het licht aan en wat zag ik: een gemaskerde man, een dief in de kleedkamer. Ik zei Sven pak hem, hou hem tegen.

SVEN : Een gast van ongeveer twee meter groot en honderdtwintig kilo. Hou dat maar eens tegen. Maar je kent me, ik sprong in doodsangst maar moedig voor hem maar...

JEANINE : Dat monster trok zo een enorm groot mes en een revolver - of was het een 'kalashkarakof'? Hij zou ons zeker vermoorden of wie weet mij verkrachten. En geloof me, ik kan daar niet tegen vooral op de grond in kleine kleedkamers is dat erg ongemakkelijk.

WERNER : Het is al goed gasten, het is al goed. Ik zou zeggen: proficiat met de auditie.

SVEN : Maar dit is geen auditie voorzitter, helemaal niet.

JAN : Nogmaals, het was een goede poging onder het motto "de aanhouder wint" maar of ik daar in trap is een andere vraag.

(Berten en Emma in paniek op.)

EMMA : Roep de politie.... het leger...

BERTEN : ... Mijn schoonmoeder.... Euh nee, toch liever nieniet.